

Sygn. akt IV CSK 157/07

POSTANOWIENIE

Dnia 9 lipca 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Mirosława Wysocka

w sprawie z powództwa BG

przeciwko GD i SD

o zapłatę i zobowiązanie,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 9 lipca 2007 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powoda

od wyroku Sądu Apelacyjnego

z dnia 26 października 2006 r., sygn. akt [...],

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Powód BG, wnosząc skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 26 października 2006 r. w części oddalającej powództwo ponad kwotę 48.881 zł oraz w części rozstrzygającej o i kosztach procesu, domagał się przyjęcia skargi do rozpoznania, ze względu na występujące - jego zdaniem - w sprawie istotne zagadnienia prawne „dotyczące wykładni przepisów kodeksu cywilnego co do oznaczenia daty początkowej odsetek ustawowych (art. 723 w zw. z art. 481 § 1 k.c.) oraz kodeksu postępowania cywilnego co do istnienia, bądź nie istnienia obowiązku wyraźnego przytoczenia przez powoda podstawy prawnej roszczenia (art. 187 § 1 k.p.c.), a także przepisów dotyczących miejsca uiszczenia opłat sądowych i możliwości przyjęcia do rozpoznania apelacji pomimo uiszczenia opłaty od apelacji w kasie niewłaściwego sądu i pomimo braku wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia tej opłaty”. Skarżący, formułując „zagadnienia prawne” w przedstawiony wyżej sposób, stanowiska swego w tym zakresie bliżej nie wyjaśnił.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skargę pozwanego należało uznać za niedopuszczalną.

Zgodnie z art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. skarga kasacyjna, obok innych zasadniczych elementów konstrukcyjnych, powinna także zawierać wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania oraz uzasadnienie tego wniosku. Uzasadnienie to powinno obejmować szczegółową, juretryczną argumentację przekonującą o tym, że powołana przez skarżącego przesłanka rzeczywiście w danej sprawie zachodzi. W sytuacji więc, gdy powód powoływał się na występujące - jego zdaniem - w sprawie niniejszej istotne zagadnienia prawne (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.), koniecznym było precyzyjne wyjaśnienie, na czym one polegają, dlaczego są one istotne, a także wskazanie przepisów prawa, na tle stosowania których zagadnienia te powstały oraz szczegółowe uzasadnienie tego stanowiska (por. np. postanowienie SN z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11). Odwołanie się przez powoda do jednej z przesłanek

uzasadniających przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, określonej w art. 398⁹ § 1 k.p.c. oraz ogólne sformułowanie występujących - jego zdaniem - w sprawie istotnych zagadnień prawnych, nawet przy zachowaniu obowiązku wskazania przepisów, których stosowanie, zagadnienia te - zdaniem skarżącego - wywołało, nie mogło być uznane za zadośćuczynienie wymaganiu uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi tej do rozpoznania, skoro skarżący zaniechał uzasadnienia swego stanowiska w tym zakresie.

Z treści skargi powoda wynika w sposób jednoznaczny, że uznał on za wystarczające dla spełnienia obowiązku uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania (art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c.) ograniczenie się do uzasadnienia jej podstaw (art. 398⁴ § 1 pkt 2 k.p.c.), utożsamiając tym samym oba te wymagania. Stanowisko to należy uznać za oczywiście błędne i nieuprawnione. Jak bowiem zostało to już wielokrotnie w orzecznictwie Sądu Najwyższego wyjaśnione, każde z tych uzasadnień pełni odmienną funkcję, stanowiąc niezależny i samodzielny element skargi kasacyjnej, którego brak, czyni skargę niedopuszczalną (por. postanowienie SN z dnia 12 grudnia 2000 r., V CKN 1780/00, OSNC 2001, nr 3, poz. 52, z dnia 14 lipca 2005 r., III CZ 61/05, OSNC 2006, nr 4, poz. 75 oraz z dnia 29 listopada 2005 r., II CSK 102/05, LEX nr 188535).

Należy dodatkowo stwierdzić, że żadne z „zagadnień prawnych”, na które powód w skardze się powołał, w istocie za zagadnienie takie w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. uznane być nie mogło. Już bowiem z ogólnego ich sformułowania niewątpliwie wynika, że nie wywołują one istotnych wątpliwości i dotyczyły jedynie oceny pewnych kwestii o charakterze jednostkowym, które pojawiły się na tle tej konkretnej sprawy, a ich wyjaśnienie miało tylko służyć jej rozstrzygnięciu. Zagadnienie, o którym mowa w powołanym wyżej przepisie, powinno mieć zaś charakter rzeczywisty, przez co należy rozumieć, że jego rozstrzygnięcie może nastęrczać poważne trudności. Ponadto powinno mieć ono wymiar uniwersalny, gdyż jego rozwiązanie ma przede wszystkim ułatwiać podejmowanie rozstrzygnięć w innych podobnych sprawach, a także sprzyjać uzyskiwaniu jednolitości w tym zakresie. W tym też zwłaszcza przejawia się jego „istotność” (por. nie publ. postanowienia SN z dnia

10 grudnia 2003 r., V CZ 123/03 oraz z dnia 7 stycznia 2005 r., I CZ 183/04). Za przedstawioną wykładnię pojęcia „istotnego zagadnienia prawnego” przemawia bezpośrednio charakter skargi kasacyjnej jako szczególnego środka zaskarżenia, którego zasadniczym celem jest zapewnianie realizacji interesu publicznego.

Mając powyższe na względzie, skargę kasacyjną powoda należało, ze względu na nieusuwalny brak odpowiadającego ustawowym wymaganiom uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania, uznać za niedopuszczalną i odrzucić na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c.